

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 101
din 08.02.2017

Dosar nr: 415/2016

Petiția nr: 3670/10.06.2016

Petent:

Reclamat:

Obiect: discriminarea petentului în cadrul desfășurării activităților de serviciu

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.1.1.

I.2. Numele și sediul reclamatului

1.2.1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul formulează petiție împotriva părții reclamate care i s-a adresat cu apelativul „Mariene” (prenumele petentului), deși era în calitate de conducător auto, solicitându-i petentului să îi aducă la birou procesul verbal prin care a fost sancționat contravențional

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 19.07.2016 la sediul CNCD.

3.3. La termen au lipsit părțile.

3.4. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul formulează petiție împotriva părții reclamate care i s-a adresat cu apelativul „Mariene” (prenumele petentului), deși era în calitate de conducător auto, folosindu-se de funcția sa de ofițer și funcția petentului de agent de poliție.

4.1.2. Partea reclamată i-a solicitat petentului să îi aducă la birou procesul verbal prin care a fost sancționat contravențional.

4.1.3. Petentul apreciază că a fost pus într-o situație de inferioritate, în calitatea sa de agent de poliție, în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

4.1.4. Prin completările depuse, petentul arată că este angajat în calitate de agent în cadrul Biroului Rutier din I.P.J. ., partea reclamată fiind ofițer în cadrul I.P.J. . – departamentul de control intern.

4.1.5. În data de 11.05.2016, petentul, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a constatat că partea reclamată, în calitate de conducător auto a încălcat normele rutiere, fiindu-i aplicată sancțiune contravențională prin proces verbal de constatare a contravenției. În acest context, petentul apreciază că partea reclamată a creat un cadru intimidant, ostil și degradant, adresându-i-se petentului cu dispreț și aroganță, hărțuindu-l pe petent și spunându-i „să îmi aduci documentele la birou!”, „îmi scrii procesul verbal, vii la birou, ți-l semnez”, „dă-mi alea și le lași la .. sau unde vrei tu”. Exprimarea reclamatului este apreciază de către petent ca având un caracter denigrator, de natură a afecta demnitatea petentului, ca și agent, denotând existența unei relații ierarhice neprincipiale, bazată pe opinii și valori socio-profesionale preformate, la nivelul superiorului care înjosește o persoană cu o funcție inferioară.

4.1.6. Petentul mai aduce la cunoștință situația colegilor săi ... și .. din cadrul Poliției Orașului .., fiind deschisă acțiune disciplinară împotriva acestora. Citarea lor s-a făcut telefonic, fiind apelat șeful acestora, partea reclamată invocând faptul că „u stă de vorbă cu agenții, ci numai cu ofițerii!”. În acest caz înțelege să se folosească de proba cu martori, cei doi polițiști putând fi contactați la Poliția orașului ..

4.2. Susținerile părții reclamate

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director urmează a se pronunța asupra aspectelor sesizate respectiv asupra tratamentului petentului și a modului în care i s-a adresat, folosind apelativul „Mariene”, respectiv a a-i aduce la birou procesul verbal de contravenție.

5.2. **În drept**, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.3. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.**

5.4. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic,*

economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 *privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

5.6. De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în **situații comparabile** dar care sunt tratate în **mod diferit** datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

5.7. Din cuprinsul petiției nu a reieșit existența vreunui criteriu de discriminare și nici petentul nu l-a evidențiat ca atare.

5.8. Din analiza obiectului petiției, raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, neexistând un criteriu de discriminare, nefiind încălcat principiul nediscriminării. Lipsa unui element constitutiv al faptei de discriminare duce în mod direct la inexistența acestei fapte. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de către petent, nu se poate reține săvârșirea vreunei fapte de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.9. Colegiul director precizează faptul că, în relațiile de serviciu, chiar și atunci când există o relație de subordonare, limbajul trebuie respectată demnitatea umană prin folosirea unui limbaj decent și adecvat.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării (lipsa criteriului), astfel cum este definită în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată;

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Data redactării: 24.02.2017

M/R – T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.